

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119201715
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5119201715.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci žalobcu: JUDr. Mgr. W. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom B. XXXX/X, XXX XX A. A., zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 47 238 429, proti žalovanému: Mgr. Imrich Šimulák, so sídlom kancelárie Ul. B. XX, XXX XX H., správca úpadcu: Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom P. B. XXXX/XX, XXX XX F. K., o vylúčenie majetku zo súpisu všeobecnej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cbi/2/2019-430 zo dňa 30. septembra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cbi/2/2019-430 zo dňa 30. septembra 2022 **p o t v r d z u j e** s vykonaním opravy záhlavovej časti rozsudku v časti priezviska žalobcu tak, že správne znie : „...„V.“...“

Žalobca má voči žalovanému **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom vylúčil zo súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, zverejneného v Obchodnom vestníku č. 185/2016 zo dňa 27.09.2016, v znení vykonanej opravy zverejnenej v Obchodnom vestníku č. 190/2016 zo dňa 04.10.2016 a v znení zmeny zverejnenej v Obchodnom vestníku č. 182/2018 zo dňa 20.09.2018, súpisovú položku č. XX - byt č. X nachádzajúci sa na X. poschodí, vo vchode XA. bytového domu K. C. so súpisným číslom XXXX, postaveného na pozemku parcely C registra KN č. 1057/59, spoluvlastnícky podiel 1/1, pôvodne dvakrát jedna polovica, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti 6390/488553, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálnym odborom, pre okres F. K., obec F. K. a katastrálne územie F. K.. V poradí druhým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd poukázal na žalobu žalobcu doručенú okresnému súdu dňa 07.02.2019, o vylúčenie majetku zo súpisu všeobecnej podstaty. Žalobca uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti. Dňa 17.01.2019 mu bolo doručené uznesenie konkurzného súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť podať proti žalovanému v lehote 50 dní žalobu o vylúčenie nehnuteľnosti zo súpisu. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 11/2019 zo dňa 16.01.2019. Vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobudol na základe Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 21.09.2016, uzavretej medzi ním ako kupujúcim a Ing. J. S. a Q. S. ako predávajúcimi. Vklad vlastníckeho

práva do katastra nehnuteľností bol povolený pod číslom 1131/16. Ing. J. S. a Q. S. nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnosti na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 28.02.2011, uzavretej so spoločnosťou ORAVINGstavebniny, s.r.o., M. R. Štefánika 1833, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 44 033 656, ako predávajúcim. Žalovaný nehnuteľnosť zapísal do súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu s poznámkou spornosti v prospech žalobcu. Ako dôvod sporného zápisu uviedol, že ide o majetok scudzený neplatným právnym úkonom. Žalovaný na základe ústneho rozhovoru žalobcovi oznámil, že neplatným právnym úkonom má byť Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, uzavretá medzi Václavů, s.r.o. ako predávajúcim a IV. Capital, a. s. ako kupujúcim (ďalej len ako „Zmluva zo dňa 18.12.2009“), a to pre jej rozpor so zákonom. V čase prevodu bytov touto zmluvou byty totiž ešte z právneho hľadiska neexistovali. Podľa žalobcu si však žalovaný zjavne nevyžiadal z Okresného úradu Dolný Kubín, katastrálneho odboru, fotokópie listín priložených v konaní o zázname č. Z1793/09, z ktorého by zistil, že v konaní bol predložený znalecký posudok na stupeň rozostavanosti bytov, z ktorého je zrejmé, že byty v čase ich zápisu do katastra nehnuteľností a aj pri ich následnom prevode na spoločnosť IV. Capital, a. s. spĺňali definíciu rozostavanej stavby podľa § 3 ods. 15 katastrálneho zákona a boli teda spôsobilé na zápis do katastra. Ako druhý dôvod neplatnosti Zmluvy zo dňa 18.12.2009 žalovaný označil absenciu písomného súhlasu spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o. s prevodom vlastníctva bytov. Podľa žalovaného je Zmluva zo dňa 18.12.2009 absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca uviedol, že pri kúpe nehnuteľnosti konal dobromyseľne a takisto Ing. J. S. a Juraj S. ako predchádzajúci vlastníci konali pri kúpe nehnuteľnosti dobromyseľne. Žalobca sa nemal ako dozvedieť o prípadných dôvodoch neplatnosti prevodu nehnuteľnosti medzi právnymi predchodcami M., s.r.o. a IV. Capital, a. s. a takúto vedomosť ani nebolo možné pri bežnej odbornej starostlivosti pri kúpe od neho vyžadovať, v ktorej súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn.: I. ÚS 549/2015 zo dňa 16.03.2016.

3. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v jednotlivých odsekoch poukázal na vyjadrenie žalovaného, následné vyjadrenie žalobcu, na žalobcom označené listinné dôkazné prostriedky: výtlačky z Obchodného vestníka týkajúce sa konkurzu úpadcu, uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn.: 1K/12/2015-1253 zo dňa 09.01.2019, LV č. XXXX pre okres, obec a katastrálne územie F. K., Kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva bytu zo dňa 21.09.2016, Zmluvu o prevode vlastníctva bytu zo dňa 28.02.2011, výzvu správcu na uvedenie dôvodov, ktoré zapísanie nehnuteľnosti do súpisu vylučujú, odpoveď žalobcu na túto výzvu a doklady o úhrade kúpnej ceny, na žalovaným označené listinné dôkazné prostriedky: LV č. XXXX pre okres, obec a katastrálne územie F. K., kolaudačné rozhodnutie Mesta F. K. č. 4062/2011/131-TS2/A10 zo dňa 30.05.2011, Zmluvu zo dňa 18.12.2019, výpisy z obchodného registra spoločností IV. Capital, a. s. a Václavů, s.r.o., znalecký posudok Ing. Kolomana Kovalíka č. 72/2009 zo dňa 03.11.2009 a Zmluvu o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009.

4. K procesnému postupu okresný súd uviedol, že nariadil na deň 30.09.2022 pojednávanie. Právnym zástupcom strán sporu bolo predvolanie doručené dňa 04. a 08.08.2022. Dňa 29.09.2022 o 14:52 hod. bola súdu doručená žiadosť právneho zástupcu žalovaného o odročenie pojednávania z dôvodu, že od 29.09.2022 je v domácej karanténe z dôvodu pozitívneho výsledku na ochorenie Covid-19, pričom v čase podania žiadosti mal vykazovať príznaky ochorenia. K žiadosti pripojil potvrdenie o vykonaní samotestu na Covid-19. Zároveň uviedol, že z dôvodu skutkovej a právnej zložitosti prípadu žalovaný nesúhlasí, aby ho na pojednávaní zastupoval iný advokát alebo advokátsky koncipient.

5. Okresný súd poukázal na ust. § 183 ods. 1 CSP, z ktorého vyplýva, že pojednávanie môže byť odročené iba z dôležitých dôvodov, za splnenia dvoch kumulatívnych predpokladov, a to existencie dôležitého dôvodu, pre ktorý sa strana/zástupca nemôže dostaviť na pojednávanie a nemožnosti spravodlivo od nich žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť. V prípade právneho zástupcu žalovaného nebol splnený druhý z uvedených predpokladov, nakoľko od neho bolo možné spravodlivo požadovať, aby sa nechal na pojednávaní zastúpiť, a to svojím advokátskym koncipientom. Zo všeobecného pravidla uvedeného v § 183 ods. 2 CSP, že od advokáta možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechal zastúpiť, pripúšťa zákon dve výnimky. Prvou je náhlosť výskytu prekážky. Existencia tejto výnimky je odôvodnená nedostatkom času, teda často objektívnou nemožnosťou nechať sa na pojednávaní zastúpiť a tiež absenciou primeraného časového priestoru pre prípadného zastupujúceho advokáta na oboznámenie sa s prejednávanou vecou tak, aby mohol poskytnúť kvalifikované právne služby. Druhou výnimkou z uvedeného pravidla je odôvodnený nesúhlas zastúpeného so zastúpením inou osobou ako zvoleným advokátom. Tento nesúhlas musí byť súdu preukázaný.

6. Ďalej okresný súd uviedol, že advokát sa na pojednávaní v zmysle zákona o advokácii môže dať zastúpiť aj svojím koncipientom. V prípade náhlej prekážky, pre ktorú sa advokát nemôže zúčastniť pojednávania, tak môže využiť zastúpenie koncipientom. Aj v tomto prípade je potrebné posúdiť, či vzhľadom na krátkosť času je možné od advokáta spravodlivo žiadať, aby ho zastúpil koncipient, a to jednak z hľadiska reálnej možnosti koncipienta zúčastniť sa pojednávania a tiež z hľadiska jeho znalosti skutkového a právneho stavu veci.

7. Okresnému súdu bolo z úradnej činnosti známe, že právny zástupca žalovaného má koncipienta, ktorý ho na základe poverenia zastupuje na pojednávaniach v sporoch vyvolaných konkurzmi. Ako vyplýva z okresným súdom vyhotoveného úradného záznamu založeného na č.l. 423 spisu, tento koncipient zastupoval právneho zástupcu žalovaného v skutkovo a právne obdobnej veci týkajúcej sa totožného žalovaného na pojednávaní, ktoré sa konalo deň pred pojednávaním v tejto veci, t.j. dňa 29.09.2022 (spor vedený pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 10Cbi/1/2019). Taktiež právneho zástupcu žalovaného zastupoval na pojednávaní v ďalšej skutkovo a právne obdobnej veci rovnako totožného žalovaného vedenej tunajším súdom pod sp. zn. 5Cbi/15/2016. V prípade oboch sporov pritom išlo o vylúčenie bytov v totožnom bytovom dome zo súpisu majetku úpadcu, ktoré boli do súpisu zapísané z rovnakého dôvodu - majetok scudzený neplatným právnym úkonom. S poukazom na uvedené bolo možné preto predpokladať, že koncipient právneho zástupcu žalovaného bol dostatočne oboznámený s predmetom sporu, skutkovou i právnou stránkou veci a bol tak spôsobilý právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní zastúpiť. Právny zástupca žalovaného pritom v žiadosti o odročenie pojednávania netvrdil, že by aj na strane jeho koncipienta existovala prekážka, pre ktorú by sa pojednávania nemohol zúčastniť. Nemožnosť dať sa na pojednávaní zastúpiť koncipientom odôvodnil iba tým, že žalovaný so zastúpením koncipientom nesúhlasí. Túto skutočnosť však okresnému súdu nepreukázal. Naopak, výslovný súhlas žalovaného s tým, aby právny zástupca vykonaním jednotlivých úkonov poveril svojich koncipientov vyplýval z plnomocenstva založeného na č.l. 78 spisu. Nakoniec sa ani nejaví ako pravdepodobné, aby žalovaný so zastúpením koncipientom jeden deň súhlasil a ďalší už nie. Ak by tomu tak aj bolo, bolo nutné túto skutočnosť preukázať. Podľa okresného súdu náhla prekážka, ktorá sa na strane právneho zástupcu žalovaného vyskytla, tak právneho zástupcovi žalovaného neznemožnila, aby sa na pojednávaní dal zastúpiť, keďže túto možnosť objektívne mal. Preto žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovelo a pojednávanie vykonal v neprítomnosti žalovaného.

8. Na základe vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu a za aplikácie § 78 ods. 1 veta prvá a tretia, § 78 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“), § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), § 3 ods. 16 katastrálneho zákona v znení účinnom do 30.09.2018, § 39, § 123, § 132 ods. 1, § 133 ods. 2, § 524 ods. 1, § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 5 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov okresný súd dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

9. Okresný súd poukázal na to, že podanou žalobou sa žalobca domáha vylúčenia nehnuteľnosti zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu. Žalobca tvrdil, že je vlastníkom nehnuteľnosti a túto nadobudol na základe kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzavretej s Ing. J. S. a Q. S., ktorí ju nadobudli od spoločnosti ORAVINGstavebniny, s.r.o.. Žalovaný tvrdil, že žalobca nehnuteľnosť nadobudol od nevlastníka, nakoľko Zmluva zo dňa 18.12.2009, ktorou sa prevádzalo vlastníctvo ešte k rozostavanému bytu na IV. Capital, a. s. (ešte skorší právny predchodca žalobcu), je absolútne neplatná z dôvodu, že rozostavané byty neboli spôsobilým predmetom právnych vzťahov, a tiež z dôvodu absencie súhlasu spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o. s ich prevodom. Žalobca argumentoval aj svojou dobromyseľnosťou pri nadobúdaní vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Zároveň poukázal na to, že znalecký posudok preukazujúci, že byty v čase prevodu spĺňali definíciu rozostavanej stavby je založený v spise Okresného úradu Dolný Kubín, katastrálny odbor. Predmet prevodu Zmluvy zo dňa 18.12.2009 teda podľa neho bol spôsobilý na zápis do katastra.

10. Okresný súd konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že v katastri nehnuteľností je ako aktuálny vlastníkom nehnuteľnosti v podiele 1/1 zapísaný žalobca. Tiež nebolo sporné, že žalobca uzatvoril dňa 21.09.2016 s Ing. J. S. a Q. S. Kúpnu zmluvu o prevode vlastníctva bytu, ktorej vklad bol do katastra nehnuteľností povolený pod č. 1131/16. Nebolo sporné ani tvrdenie žalobcu, že Ing. J. S. a Q. S. uzatvorili so spoločnosťou ORAVINGstavebniny, s.r.o. ako predávajúcim Zmluvu o prevode vlastníctva bytu zo

dňa 28.02.2011 a že spoločnosť IV. Capital, a. s. uzatvorila so spoločnosťou Václavů, s.r.o. Zmluvu zo dňa 18.12.2009, predmetom ktorej bol rozostavaný byt. Nesporným bola aj existencia Zmluvy o dielo č. 1/2009 uzatvorenej medzi objednávateľom Václavů, s.r.o. a zhotoviteľom UNISTAV HSV spol. s r. o. zo dňa 26.10.2009 a znenie jej čl. 20.1. Sporným bol stav uzatvorenia bytového domu strešnou konštrukciou v čase vypracovania znaleckého posudku v roku 2009.

11. Z pripojeného konkurzného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn.: 1K/12/2015 súd prvej inštancie zistil, že konkurz vyhlásený na majetok úpadcu dňa 05.03.2016 trvá. Z Obchodného vestníka č. 185/2016 zo dňa 27.09.2016, v spojení s Obchodným vestníkom č. 190/2016 zo dňa 04.10.2016 a č. 182/2018 zo dňa 20.09.2018 (č. l. 17 - 19 spisu) zistil, že nehnuteľnosť je zapísaná do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu ako číslo súpisovej zložky majetku 35, pričom ako dôvod jej zapísania do súpisu sa uvádza, že ide o majetok scudzený neplatným právnym úkonom. Poznámka spornosti svedčí žalobcovi. Zápis nehnuteľnosti v súpise všeobecnej podstaty úpadcu trvá. Prvotne bola nehnuteľnosť zapísaná do súpisu z dôvodu, že malo ísť o majetok scudzený odporovateľným právnym úkonom (OV č. 185/2016). Nakoľko bol dôvod jej spísania zmenený (OV č. 190/2016), nepovažoval okresný súd za potrebné sa pôvodne uvádzaným dôvodom zaoberať.

12. Okresný súd poukázal na to, že konkurzný súd vyzval žalobcu na podanie vylučovacej žaloby v lehote 50 dní od doručenia uznesenia s poučením, že lehota začína plynúť odo dňa doručenia súdneho rozhodnutia inak ako jeho zverejnením v Obchodnom vestníku. Uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 17.01.2019, ako vyplýva z čl. 1255A pripojeného konkurzného spisu. V tento deň bolo uznesenie zverejnené aj v Obchodnom vestníku (č.l. 16 spisu v spojení s § 199 ods. 9 ZKR). Okresný súd konštatoval, že žaloba, podaná dňa 07.02.2019, bola podaná včas.

13. Žalobca podal žalobu voči správcovi úpadcu, ktorý je v zmysle § 78 ods. 4 ZKR v konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom.

14. Okresný súd poukázal na to, že v konaní o vylúčenie majetku zo súpisu musí žalobca preukázať, že má vo vzťahu k majetku, ktorého vylúčenia zo súpisu sa domáha, subjektívne právo. Väčšinou ide o vlastnícke právo. Súd v konaní neurčuje, kto je vlastníkom veci, ale otázku vlastníctva, resp. existencie práva vylučujúceho zapísanie veci do súpisu rieši ako predbežnú.

15. Okresný súd uviedol, že žalovaný, s poukazom na dôvod spornosti zápisu, vlastnícke právo žalobcu zápisom nehnuteľnosti do súpisu fakticky poprel, že vlastníkom nehnuteľnosti by v dôsledku žalovaným tvrdenej absolútnej neplatnosti Zmluvy zo dňa 18.12.2009 mal byť úpadca.

16. Okresný súd preskúmal žalovaným uvádzané dôvody neplatnosti tejto zmluvy.

17. Argumentáciu žalovaného o neprípustnosti, aby predmetom zmluvy bol prevod rozostavaných bytov v bytovom dome, okresný súd nevyhodnotil ako správnu. Po tom, čo sú rozostavané byty zapísané do katastra nehnuteľností (pojem rozostavaný byt definoval k momentu uzatvorenia Zmluvy zo dňa 18.12.2009 § 3 ods. 16 katastrálneho zákona), tieto môžu byť predmetom občianskoprávných vzťahov, a teda môžu byť samostatným predmetom prevodu. K povahe kolaudačného rozhodnutia súd poukazuje na časť rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/31/2019 v obdobnej veci: Kolaudačné rozhodnutie stavebného úradu je výhradne a výlučne zákonným predpokladom na zmenu právnej povahy existujúcej veci z rozostavanej stavby na byty a nebytové priestory, vrátane podielu na spoločných častiach, zariadení a príslušenstve k tomu. Právoplatné rozhodnutie stavebného úradu nie je samostatným spôsobom vzniku vlastníckeho práva k bytom a nebytovým priestorom, ale je predpokladom, aby konkrétna nehnuteľnosť vo fáze po ukončení výstavby mohla byť definovaná de iure ako byt alebo nebytový priestor.

18. Žalovaný tiež namietal, že prevádzané rozostavané byty v roku 2009 nespĺňali definíciu rozostavaných bytov podľa katastrálneho zákona, nakoľko bytový dom, v ktorom sa nachádzali, nebol ku dňu vypracovania znaleckého posudku uzatvorený strešnou konštrukciou. Okresný súd uviedol, že otázka možnosti posudzovať stupeň rozostavanosti stavby bytového domu, teda či táto zodpovedá úprave katastrálneho zákona a či rozostavané byty mohli byť zapísané do katastra nehnuteľností, však nie je v kompetencii civilného súdu. Konanie o zápise vlastníckych práv k nehnuteľnostiam totiž nespadá do oblasti súkromného, ale verejného práva. Civilný súd je viazaný právoplatnými správny

rozhodnutiami a nemá kompetenciu v civilnom procese preskúmať zákonnosť rozhodovania príslušných orgánov verejnej správy, ani podkladov týchto rozhodnutí. Preskúmať môže správne akty všeobecný súd len so zreteľom k tomu, či sa jedná o akty nulitné, t.j. také vady, ktoré sú tak závažné, že sa neuplatňuje prezumpcia ich správnosti. Nulitné sú také rozhodnutia, ktoré by boli vydané takými správnymi orgánmi, na vydanie ktorých nebol konkrétny správny orgán absolútne vybavený právomocou, a na ktoré sa pozerá ako keby nikdy neboli vydané, to znamená pakty (z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/24/2007 z 29.04.2008). Vo vzťahu ku konaniu správy katastra nie je možné konštatovať nulitu aktu, keďže bola orgánom kompetentným konať vo veciach katastra nehnuteľností. Súd môže skúmať otázku existencie vlastníckeho práva, ktoré je evidované v katastri nehnuteľností ako prejudiciálnu otázku v sporovom konaní, ale nemôže preskúmať samotnú zákonnosť postupu a rozhodnutia orgánov verejnej správy pri vykonávaní zápisov do katastra nehnuteľností, ktorá môže byť predmetom prieskumu len v rámci správneho súdnictva. Takto sa k tejto otázke vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 1Obdo/25/2021 zo dňa 27.04.2022, v ktorom rozhodoval o podanom dovolaní v skutkovo a právne obdobnej veci.

19. Súd teda nemôže v tejto veci prejudiciálne skúmať, či správa katastra pri zápise rozostavanej stavby bytového domu/rozostavaného bytu z hľadiska posudzovania a preukázania stupňa jeho rozostavanosti postupovala v súlade so zákonom. Žalovaným tvrdený dôvod neplatnosti Zmluvy zo dňa 18.12.2009 neobstojí, keďže žalovaný v podstate namietal správnosť a zákonnosť postupu a následného rozhodnutia správy katastra. S poukazom na to potom v tomto konaní nebol dôvod vykonať dokazovanie k stupňu rozostavanosti bytového domu a strešnej konštrukcie. Preto okresný súd zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania oboznámením znaleckého posudku Ing. Kolomana Kovalíka č. 72/2009 zo dňa 03.11.2009.

20. Ďalej žalovaný namietal neplatnosť Zmluvy zo dňa 18.12.2019 z dôvodu absencie súhlasu spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o. s prevodom nehnuteľnosti. Žalovaný pritom nutnosť súhlasu spoločnosti odvodzoval od čl. 20.1 zmluvy o dielo, podľa ktorého žiadna zo zmluvných strán nie je oprávnená bez súhlasu druhej strany postúpiť svoje práva a povinnosti na tretiu osobu. V prípade dotknutej zmluvy ide o zmluvu uzatvorenú medzi UNISTAV HSV spol. s r.o. ako zhotoviteľom a Václavů, s.r.o. ako objednávateľom. Ustanovenie vyžadujúce súhlas druhej zmluvnej strany s postúpením práv a povinností zo zmluvy sa nevyhnutne týka iba práv a povinností vyplývajúcich z tejto zmluvy a nemôže mať vplyv na platnosť Zmluvy zo dňa 18.12.2019. V prípade Zmluvy zo dňa 18.12.2019 nešlo o prevod práv ani povinností majúcich pôvod v zmluve o dielo, ale išlo o výkon vlastníckeho práva Václavů, s.r.o., realizovaný v súlade s § 123 Občianskeho zákonníka. Nakoniec, podľa čl. 15.1 zmluvy o dielo bol vlastníkom zhotovovaného diela objednávateľ. Súhlas UNISTAV HSV spol. s r.o. s prevodom teda nebol potrebný.

21. Nakoľko žalovaným tvrdené dôvody neplatnosti Zmluvy zo dňa 18.12.2009 neobstoja, okresný súd konštatoval, že žiadny dôvod neplatnosti tejto zmluvy nezistil a išlo o platný právny úkon. V konaní nebola zistená neplatnosť ďalších označených právnych úkonov, ktorými bola nehnuteľnosť prevádzaná na jej neskorších vlastníkov. Preto okresný súd uzavrel, že žalobca, ktorý svoje vlastnícke právo preukázal Kúpnu zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 21.09.2016, na základe ktorej bol v jeho prospech povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, riadne preukázal, že má lepšie právo k nehnuteľnosti zapísanej v súpise majetku úpadcu. Preto okresný súd rozhodol tak, že nehnuteľnosť zo súpisu majetku úpadcu vylúčil.

22. V zmysle uvedeného nebolo potrebné, aby sa okresný súd zaoberal tvrdenou dobromyseľnosťou žalobcu pri uzatváraní zmluvy o prevode vlastníctva bytu.

23. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

24. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), h) CSP. Žalovaný poukázal na závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorých

- na vykonanie pojednávania vo veci samej boli splnené procesné podmienky,

- v konaní nebola preukázaná absolútna neplatnosť právneho úkonu Zmluvy o prevode vlastníctva rozostavaných bytov zo dňa 18. 12. 2009 uzatvorená medzi predávajúcim Václavů, s.r.o. a kupujúcim IV. Capital, a.s a skutočnosť, že žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti, s ktorými závermi sa žalovaný nestotožnil, považoval ich v celom rozsahu za nesprávne a arbitrárne.

Žalovaný namietal vadu § 365 ods. 1 písm. b) CSP nakoľko súd prvej inštancie vykonal pojednávanie a rozhodol vo veci bez prítomnosti právneho zástupcu žalovaného, hoci tento svoju neúčast' riadne a včas ospravedlnil vážnymi dôvodmi, pričom žalovaný nesúhlasil so zastupovaním jeho právneho zástupcu advokátskym koncipientom. Jeho žiadosti však nebolo vyhovené, čím bolo porušené právo žalovaného na prístup k súdu a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa ust. § 46 Ústavy SR a článku 6 Dohovoru. Podľa žalovaného skutočnosť, že advokátsky koncipient zvykne zastupovať klientov právneho zástupcu v iných konaniach vyvolaných konkurzom, nie je v tomto smere vôbec rozhodujúca, pretože rozhodujúca je vôľa žalovaného, ktorú prejavil v písomnom nesúhlase so zastupovaním na pojednávaní dňa 30.09.2022. Rovnako v tomto smere nie je rozhodujúci ani obsah plnomocenstva, pretože súhlas so substitúciou môže klient kedykoľvek odvolať počas trvania zmluvného vzťahu s advokátom. Akýkoľvek iný výklad takto zisteného stavu je v rozpore s právom žalovaného.

Žalovaný záver súdu prvej inštancie o platnosti právneho úkonu Zmluvy o prevode vlastníctva rozostavaných bytov z 18.12.2009 uzatvorenej medzi Václavů, s.r.o. s kupujúcim IV. Capital, a.s. považoval za nesprávny. Právna otázka možnosti skúmať správnosť údajov uvedených v katastri už bola vyriešená v rozhodovacej praxi dovolacieho a ústavného súdu. Žalovaný poukázal na rozhodovaciu súdnu prax, a to nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 510/2016 z 19. januára 2021, rozsudky Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/22/2005, sp.zn. 2 Cdo 122/2007, sp.zn. 4 Cdo 27/2002, uznesenie veľkého senátu NS SR sp. zn. 1VObdo/2/2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo 57/2021, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 233/2016. Žalovaný mal za to, že závery obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie sú odlišné od judikatúry dovolacieho súdu, čo zakladá vadu zmätočnosti a dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaný poukázal na pojmové znaky bytu ako predmetu občianskoprávných vzťahov v zmysle § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného, nakoľko nebolo v čase uzatvorenia spornej kúpnej zmluvy stavebným úradom právoplatne určené, že ide o byt, nie je možné priznať žalobcovi ochranu tak, ako sa jej domáha. Žalovaný predložil ako dôkaz rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 5Cbi/15/2016 zo dňa 23.07.2019, ktorým okresný súd v skutkovo a právne rovnakom spore rozhodol o zamietnutí žaloby žalobkyne, pričom v rámci tohto konania vykonal zo strany žalovaného navrhované dôkazy. Pokiaľ by okresný súd vykonal zo strany žalovaného navrhované dôkazy, bol by prišiel k záveru, že ku dňu 21.12.2009 byty v bytom dome K. C. neboli, resp. bytový dom nebol v takom stupni rozostavanosti, aby napĺňali vtedajšiu zákonnú definíciu rozostavaných bytov, nakoľko v tom čase stavba bytového domu nebola úplne uzatvorená obvodovými stenami a strešnou konštrukciou. Uvedené vyplynulo nielen z výpovede svedkov V. a B., že pred Vianocami 2009 nebola hotová strecha, čo potvrdil aj B., ktorý si nepamätal konkrétny rok, ale potvrdil, že strecha sa robila až po Vianociach. Uvedené vyplynulo aj zo znaleckého posudku Ing. Kovalíka, kde je na fotodokumentácii v posudku viditeľné, že stavba nemala uzatvorené bočné steny na najvyšších podlažiach. Žalovaný namietal, že výpoveď svedka K. je nedôveryhodná, v rozpore s výpoveďami svedkov V. a B., ako aj s obsahom ním samým vypracovaným znaleckým posudkom, kde uvádzal, že stupeň dokončenosti zastrešenia a krytiny strechy je 0% a v ktorom sa nachádza aj fotodokumentácia svedčiaca o nedokončenosti stavby. Podľa žalovaného byty v bytovom dome K. C. neboli 21.12.2019 (pozn. krajského súdu - nesprávne uvedený rok, keď malo byť uvedené 2009) spôsobilým predmetom právnych vzťahov, preto ich prevod Zmluvou o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 je nutné vyhodnotiť ako absolútne neplatný právny úkon. Na tom nemení nič ani rozhodnutie Katastrálneho úradu Žilina, Správa katastra Dolný Kubín o vklade vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy do katastra. Na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 sa vlastníkom sporného bytu nestala spoločnosť IV. Capital, a.s., a preto nemohla ani táto podľa zásady nemo plus iuris previesť svoje vlastnícke právo na žalobcu. Žalovaný mal za to, že napadnutý rozsudok okresného súdu je v priamo rozpore s ustálenou judikatúrou dovolacieho súdu, s právnou vetou uznesenia veľkého senátu NS SR zo dňa 27. apríla 2021, sp. zn. 1VObdo/2/2020. Žalovaný poukázal na právnú vetu tohto rozhodnutia, že na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Ustanoveniu § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (Katastrálny zákon), ktoré upravuje hodnovernosť údajov katastra, nezodpovedá výklad, podľa ktorého už len sama evidencia vlastníctva nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti zakladá dobrú vieru evidovaného vlastníka v to, že je vlastník. Žalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok je v priamom rozpore s rozsiahlou judikatúrou

riešiacou otázku dobromyseľného nadobudnutia vlastníckeho práva nadobúdateľom od nevlastníka, ide najmä o judikatúru Ústavného súdu ČR a Ústavného súdu SR, napr. Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 2219/2012 alebo uznesenie Ústavného súdu ČR sp.zn. IV. ÚS 775/16, či Nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 549/015.

25. Podľa žalovaného k uzatvoreniu platnej kúpnej zmluvy, na základe ktorej by žalobca nadobudol vlastníctvo k spornému bytu, nedošlo.

26. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal na ustanovenia § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z. a znalecký posudok Ing. Kolomana Kovalíka č. 72/2009. Podľa žalovaného nesprávnosť a neodbornosť znaleckého posudku Ing. Kovalíka je zrejmä už zo samotného znaleckého posudku, keďže rozostavané byty v bytovom dome K. C. ku dňu 18.11.2009 nespĺňali pojmový znak v zmysle § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z.. Žalovaný s poukazom na § 366 písm. c) a d) CSP upozornil na existenciu dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu nepravdivého znaleckého posudku. Navyše, podľa žalovaného bol znalecký posudok vypracovaný zaujatou osobou. Ing. Kovalík má na LV č. XXXX k.ú. F. K. zapísané záložné právo na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. V1332/10 zo dňa 27.08.2010, na rozostavaný byt č. XX, X.p., vchod A., rozostavanej stavby bez súpisného čísla na pozemku C KN s parc. č. 1057/59 a na spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 5290/486543 - 649/10, 168/12. Znalecký posudok vypracovala osoba, ktorá bola osobne ekonomicky zainteresovaná na tom, aby byty, ktoré ku dňu 18.12.2009 neexistovali ani v rovine rozostavaného bytu, takýto charakter rozostaveného bytu mali v zmysle § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona. Žalovaný poukázal na podstatné pochybenie Správy katastra v Dolnom Kubíne, keď bol uskutočnený zápis rozostavanej stavby rozostavaných bytov napriek tomu, že v čase zápisu rozostavané byty v zmysle § 3 ods. 16 a § 46 zákona č. 162/1995 Z.z. podľa definície neexistovali. Dôkazom tejto skutočnosti je aj fotodokumentácia, a to pohľad od ulice, ako aj bočný pohľad, z ktorej bolo zistiteľné, že rozostavaná stavba nebola na 8. poschodí ani uzavretá obvodovými stenami, na celej stavbe sa nenachádzali žiadne dvere, ani okná, ani zábradlie. Podľa žalovaného rozostavaná stavba bola v takom štádiu rozostavanosti, že vôbec nebola ukončená strešnou krytinou. Strešná krytina nemohla existovať, pretože nižšie poschodia neboli dostavané. Nenachádzali sa na nich ani obvodové steny. Táto skutočnosť podľa žalovaného je zrejmä z oboch pohľadov na fotografiách, ktoré sa nachádzajú v znaleckom posudku Ing. Kolomana Kovalíka. Podľa žalovaného v čase, keď bola vyhotovená Zmluva o prevode vlastníctva bytov dňa 18.12.2009, nebolo možné konštatovať, že by rozostavané byty boli spôsobilé na predaj, nakoľko § 5 a nasl. ustanovenia zákona č. 182/1993 Z.z. nedovoľovali predávať rozostavané byty, pretože takýto pojem zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nepozná. Tento hmotnoprávny predpis bol porušený, a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je zmluva neplatná. V znaleckom posudku sú byty popísané ako budúci stav a zastrešenie bez krytiny je uvádzané 0 %. Samotný znalec priznáva, že zastrešenie bez krytiny neexistuje. Z hodnotenia a popisu uvádzaného bytu v znaleckom posudku je zrejmé, že zápis rozostavaných bytov bol správou katastra uskutočnený predčasne a v takomto stave boli byty ako rozostavané byty prevádzané následne zmluvou o prevode vlastníctva bytov, ktorej vklad bol povolený pod č. V 1969/09.

27. Žalovaný poukázal na to, že okresný súd pri posudzovaní platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09 v zmysle § 46 ods. 6 zákona č. 162/1995 Z.z. vôbec nerozlišuje medzi pojmom zápisu údajov o práve k rozostavanému bytu a medzi pojmom prevodu práva k bytu. Žalovaný poukázal na ust. § 28 ods. 1, 2, 5, § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z., § 39 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, právnu vetu rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. mája 2002, sp.zn. 4Cdo/27/02 pri určení pojmového znaku bytu ako predmetu občianskoprávných vzťahov v zmysle § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ďalej v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/27/02 poukázal na význam kolaudačného rozhodnutia, existencia ktorého je predpokladom toho, aby určité miestnosti mohli byť predmetom občianskoprávných vzťahov ako byty. Ak nie je určitý konkrétny priestor skolaudovaný ako byt, nemôže byť vzhľadom na definíciu pojmu bytu určený ako byt, iba ak by došlo k čiastočnej alebo úplnej zmene užívania stavby, čo v prejednávanej veci vykonaným dokazovaním preukázané nebolo. K uvedenému žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/202/2012.

28. Podľa obsahu Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod č. V 1969/09, bol predmetom tejto zmluvy

prevod „rozostavaných bytov v bytovom dome“, čo v zmysle žalovaným uvedených zákonných ustanovení a judikatúry súdov bolo neprípustné a spôsobilo to absolútnu neplatnosť tejto zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Byt ako vec v právnom zmysle slova vzniká až momentom právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia príslušného stavebného úradu. V danom prípade bolo kolaudačné rozhodnutie vydané Mestom Dolný Kubín ako príslušným stavebným úradom, vo vzťahu k predmetnému bytu vydané pod číslom 4062/2011/131-TS2/A10 dňa 30.05.2011 a v tento deň malo nadobudnúť aj právoplatnosť. Z uvedeného podľa žalovaného je zrejmé, že v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a ani v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 487/10 zo dňa 19.4.2010, ktorou mal žalobca nadobudnúť predmetný byt, ešte nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie Mesta Dolný Kubín č. 4062/2011/131-TS2/A10 dňa 30.05.2011 a ani nebolo právoplatné. Akémukoľvek prevodu rozostavaného bytu na základe zmluvy bráni zákon, ust. § 2 ods. 1 zák. č. 182/2003 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný nenavhol žiaden relevantný dôkaz k preukázaniu neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, tak uvedené tvrdenie nemôže obstáť, pretože žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia vo vzťahu k platnosti uvedenej Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, a tým skutkové tvrdenia žalovaného o jej neplatnosti neboli zo strany žalobcu účinne popreté, preto nemohla vzniknúť ani dôkazná povinnosť žalovaného v tomto smere.

29. Žalovaný ďalej uviedol, že okresný súd mal povinnosť skúmať absolútnu neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 pre jej neurčitosť, nedostatok prejavu vôle a jej rozpor so zákonom ex officio, a to aj bez návrhu žalovaného. Žalovaný poukázal na právnu vetu rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. júla 2012, sp. zn. 5Cdo 208/2010, právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2012, sp. zn. 7M Cdo 12/2011. Súd prvej inštancie neskúmal a ani nezistil, že v Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 chýba prejav vôle na strane kupujúceho predmet zmluvy kúpiť, čo je zrejmé z obsahu čl. 3. Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009. Okresný súd nerešpektoval Čl. 6 ods. 1 CSP, keď saturoval procesnú nečinnosť žalobcu vlastným konaním. Žalovaný predložil aj Čestné prehlásenie zo dňa 09.03.2017 Ing. Jaroslava V., z ktorého je zrejmé, že k 18.12.2009 sa stavba, ktorá je v súčasnosti zapísaná na LV č. XXXX k.ú. F. K., obec F. K. ako Bytový dom K. C. so súp. č. XXXX, postavený na parcele registra KN „C“ parc. č. 1057/59 nachádzajúci sa na ulici N. v F. K., nachádzala v štádiu rozostavanosti, pričom išlo o hrubú stavbu bytového domu, na ktorej boli rozostavané, ale neukončené nosné konštrukcie šiesteho nadzemného podlažia bez toho, aby boli na jednotlivých podlažiach vybudované a zreteľné dispozičné riešenia jednotlivých bytových jednotiek. Bytový dom mal podľa projektovej dokumentácie 8 nadzemných podlaží, pričom výstavba 7. a 8. nadzemného podlažia nebola ku dňu 18.12.2009 ani započatá. Technický stav hrubej stavby bol v takom štádiu rozostavanosti, že na doposiaľ vybudovanej časti stavby neboli žiadne okná, žiadne interiérové ani exteriérové dvere, dokonca žiadne zárubne, žiadne zábradlia, tepelné izolácie, vnútorné omietky, žiadne elektrické rozvody, tepelné rozvody, rozvody vody a kúrenia a už vôbec poštové schránky zvončeky a domáce telefóny. Ing. V. potvrdil, že ku dňu 18.12.2009 nebol dokončený žiaden z bytov, ktoré mali byť vybudované podľa projektovej dokumentácie a stavebného povolenia a neboli ani v štádiu rozostavanosti. Byty boli vybudované a uvedené do funkčného a užívania schopného stavu až následne, a to činnosťou spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o. a jej subdodávateľov. V mesiaci október 2009 firma Václavů, s.r.o. vybavovala poskytnutie úveru na zabezpečenie financovania výstavby bytového domu K. C. Za tým účelom požiadala o zápis rozostavaných bytových jednotiek do katastra nehnuteľností, a to napriek tomu, že v čase podania návrhu na zápis tieto byty neboli vôbec vybudované a neboli ani v štádiu rozostavanosti. Žalovaný poukázal na to, že Zmluva o dielo č. 1/2009 bola uzatvorená dňa 26.10.2009, pričom návrh na zápis rozostavaných bytov bol na vtedajšiu Správu katastra Dolný Kubín podaný už v mesiaci december 2009. Za dobu jedného mesiaca nebolo objektívne možné uskutočniť výstavbu rozostavaných bytov s ukončením strechy, pretože v mesiaci december 2009 sa neuskutočňovali takmer žiadne práce z dôvodu zlého počasia. Tieto skutočnosti potvrdil aj Ing. K. T., ktorý pracoval na stavbe ako stavbyvedúci. Podľa obsahu znaleckého posudku Ing. Kolomana Kovalíka v spojení s obsahom čestného vyhlásenia Ing. V. je zrejmé, že znalecký posudok nezachytáva objektívnu realitu ohľadom skutočného priebehu stavebných prác na rozostavanom bytovom dome.

30. Podľa žalovaného je nesprávny právny názor súdu prvej inštancie o tom, že ustanovenie článku 20.1 Zmluvy o dielo zo dňa 26.10.2009 sa vzťahuje iba na postúpenie práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo, pričom samotné uzavretie kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou Václavů, s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou IV. Capital, a.s. ako kupujúcim, nemožno považovať za prevod práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo. Podľa žalovaného zhotoviteľ nemohol bez súhlasu

objednávateľa postúpiť práva a povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy na tretiu osobu. Je zrejmé, že vlastnícke právo k bytovému domu úpadca nadobudol výstavbou práve na základe zmluvy o dielo. Žalovaný poukázal na porušenie princípu rovnosti zbraní, pokiaľ na jednej strane je priznávaná právna ochrana nezákonnému konaniu objednávateľa, ktorý bez súhlasu firmy UNISTAV HSV spol. s.r.o. previedla vlastnícke právo k stavanému objektu na tretí subjekt a na druhej strane okresný súd nevezhliadol v absencii súhlasu zhotoviteľa dôvod neplatnosti zmluvy o prevode zo dňa 18.12.2009. Pri hodnotení čl. 20.1 zmluvy o dielo mala byť použitá analogia legis, lebo ak je v jednom prípade dojednanie neplatné, potom musí byť neplatné aj v druhom podľa ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu - Zmluvy o prevode zo dňa 18.12.2009. V prípade postúpenia pohľadávky zo zmluvy o dielo je to vzťah upravený § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom aj v prípade uzatvorenia kúpnej zmluvy ide o vzťah upravený Občianskym zákonníkom v ust. § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto bolo použitie pravidla uvedeného v ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka možné a potrebné. Súd prvej inštancie týmto spôsobom nepostupoval, preto je jeho rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení.

31. Žalovaný namietal nezákonnosť, arbitrárnosť, zmätočnosť a nedostatočné odôvodnenie rozsudku okresného súdu. Podľa žalovaného okresný súd prijal závery na základe domniek a dohadov, bez zohľadnenia skutkových okolností prejednávaneho prípadu. Vydaniu napadnutého rozsudku okresného súdu podľa žalovaného predchádzal postup, ktorým bola porušená zásada rovnosti účastníkov sporového konania zakotvená v Čl. 6 ods. 1 CSP. Napadnutý rozsudok podľa žalovaného naplňa všetky znaky arbitrárneho rozsudku. Arbitrárnosť rozsudku okresného súdu žalovaný videl v tom, že okresný súd z nepochopiteľných príčin konštatoval dôvodnosť podanej žaloby bez toho, aby uskutočnil aspoň dopyt na Okresný úrad Dolný Kubín, katastrálny odbor ohľadom toho, aké listiny boli priložené k Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, resp. k záznamovému konaniu, ktoré bolo vedené na tomto úrade pod sp. zn. Z 1793/09, automaticky predpokladal, že listiny, ktoré vyžaduje § 46 ods. 6 zákona č. 162/1995 Z.z., boli k týmto konaniam priložené. Podľa žalovaného na vyhovenie žaloby neexistoval žiaden zákonný predpoklad a rozhodnutie okresného súdu nie je riadne odôvodnené, a teda je nepreskúmateľné s poukazom na ust. § 220 ods. 2 CSP a stabilizovanú judikatúru Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 243/07, III. ÚS 36/2010, IV. ÚS 77/02, II. ÚS 63/06, III. ÚS 127/2010, III. ÚS 271/05, III. ÚS 78/07). Podľa žalovaného v odôvodnení rozhodnutia rozsudku okresného súdu chýba logické vysvetlenie, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval, a to najmä pri otázke nesprávneho právneho posúdenia veci, keď okresný súd arbitrárne rozhodol o platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a nevezhliadol dôvodnosť procesnej obrany žalovaného. V odôvodnení napadnutého rozsudku podľa žalovaného nie je daná presvedčivá a jasná odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť, s priznaním trov súdneho konania žalovanému v rozsahu 100 %. Žalovaný k odvolaniu pripojil vyjadrenie žalovaného na trvaní na osobnej účasti advokáta JUDr. Jozefa Poláka na pojednávaní nariadenom na deň 30.09.2022 a nesúhlas so zastupovaním advokátskym koncipientom, Čestné prehlásenie Ing. V. zo dňa 09.03.2017 a osvedčenie o pravosti podpisu, kolaudačné rozhodnutie Mesta Dolný Kubín zo dňa 30.05.2011, fotografie, rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/15/2016 zo dňa 23. júla 2019, listinu na č.l. 547 spisu, Znalecký posudok č. 72/2009, fotografie, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, na ktoré odkazoval v podanom odvolaní a Ústavného súdu SR (listiny na č.l. 470 - 692 spisu).

32. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 25.01.2023 (č.l. 704 -707 spisu). Žalobca považoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a spravodlivý. Pokiaľ žalovaný k odvolaniu predložil dôkazy, tak tieto už z jeho strany predložené boli, ktoré návrhy na doplnenie dokazovania boli zo strany okresného súdu zamietnuté spolu s riadnym odôvodnením, tak podľa žalobcu platí ust. § 366 CSP, že ide o dôkazy, na ktoré v odvolacom konaní nie je možné prihliadať. Žalobca poukázal na to, že správca konkurznej podstaty Václavů, s.r.o. zaradil do konkurznej podstaty nehnuteľnosť, ktorej vylúčenia sa žalobca domáha v zásade z dôvodu, že táto bola nadobudnutá neplatným právny úkonom. Neplatný právny úkon odvodzoval žalovaný od neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k rozostavaným bytom ešte medzi spoločnosťami Václavů, s.r.o. a spoločnosťou IV. Capital, a.s., teda v zmysle zásady nemo plus iuris všetky ďalšie právny úkony mali byť neplatné. Právna argumentácia v podanej žalobe bola postavená na v tom čase akceptovanej právnej doktríne dobromyseľnosti nadobudnutia vlastníckeho práva zo strany žalobcu, ktorý kupoval nehnuteľnosť od predchádzajúcich vlastníkov, ktorí ju nadobudli od IV. Capital, a.s., bolo to dobromyseľné nadobudnutie a viera v dobromyseľný zápis do katastra nehnuteľností.

Žalobcovi je zrejmé, že medzičasom bolo vydané rozhodnutie Veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1VObdo/2/2020 s tým, že je potrebné v tomto konaní zistiť, či boli dané dôvody neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k rozostavaným bytom medzi Václavů, s.r.o. a IV. Capital, a.s.. Ako žalobca poukázal v podaní zo dňa 15. 07. 2022, okresný súd ako aj Najvyšší súd SR v obdobných veciach týkajúcich sa iných bytov v danom bytovom dome jednoznačne ustálil skutkový a právny stav tak, že daný bytový dom mal strešnú konštrukciu, strešná konštrukcia nevyžaduje tak, ako namieta protistrana, aj inštaláciu strešnej krytiny, a teda v právnom slova zmysle byty boli vecou, bol možný ich prevod, teda tento dôvod neplatnosti bol už vyriešený, a to v uznesení Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13CoKR/18/2020 a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/25/2021, ktorými rozhodnutiami bolo jednoznačne preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná, obrana žalovaného bola vyvrátená a dôvody neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu z predávajúceho Václavů, s.r.o. na kupujúceho IV. Capital, a.s. neexistujú. V čase prvého prevodu vlastníctva rozostavané byty z právneho hľadiska existovali. Táto zmluva o prevode vlastníctva je teda platným právnym úkonom a neexistuje žiaden dôvod jej neplatnosti. K druhej námietke, ktorá mala spôsobovať neplatnosť prevodu týchto rozostavaných bytov medzi spoločnosťami Václavů, s.r.o. a IV. Capital, a.s. a spočívala v tom, že v Zmluve o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009, uzavretej medzi zhotoviteľom UNISTAV HSV spol. s.r.o. a spoločnosťou Václavů, s.r.o. bol tzv. zákaz prevodu práv a povinností z tejto zmluvy na iný tretí subjekt dohodnutý, toto súdy mali vyriešené v tom smere, že v žiadnom prípade nebolo možné obmedziť vlastnícke právo spoločnosti Václavů, s.r.o. disponovať so svojim majetkom. Tento záväzok bol len záväzkom v právnej rovine medzi spoločnosťami UNISTAV HSV spol. s.r.o. a spoločnosťou Václavů, s.r.o.. Tretia námietka spočívajúca v tom, že Správa katastra Dolný Kubín pri vkladaní zmluvy medzi Václavů, s.r.o. a IV. Capital, a.s. nepostupovala v zmysle ustanovení Katastrálneho zákona majú rovnako súdy taktiež ustálenú v tom smere, že v civilnom konaní nemožno preskúmať správne akty správnych orgánov a toto náleží jedine správne súdnictvu. Súdy sa môžu v tomto štádiu zaoberať len otázkou nadobudnutia vlastníckeho práva, ale nie otázkou postupu správneho orgánu v správnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na prezentovaný názor Najvyššieho súdu SR. Podľa žalobcu je zrejmé, že v danej veci neexistuje absolútne žiaden dôvod neplatnosti zmluvy, ktorou nadobudol predmetný byt a ani žiaden dôvod neplatnosti ďalších právnych úkonov jeho právnych predchodcov, teda zapísanie tohto bytu do súpisu konkurznej podstaty bolo nedôvodné a je zrejmé, že je potrebné tento byt vylúčiť z konkurznej podstaty tak, ako to okresný súd správne ustálil. Pokiaľ žalovaný nad rámec svojej doterajšej argumentácie uvádzal, že v Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 chýba prejav vôle na strane kupujúceho predmet tejto zmluvy kúpiť, tak ide o tvrdenie zavádzajúce a nepravdivé, v ktorej súvislosti poukázal na jej čl. 3, čl. 6.. V zmluve o prevode vlastníctva bytov je jasne deklarovaný prejav vôle kupujúceho predmet zmluvy kúpiť a tvrdenia žalovaného sú nesprávne. K námietke žalovaného spočívajúcej v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku s odkazom na obsahlo uvádzanú judikatúru žalobca uviedol, že odôvodnenie rozsudku je podľa jeho názoru dostatočné, okresný súd logicky a vo vzájomných súvislostiach posúdil zistený skutkový stav a aplikoval naň príslušné právne normy. Odôvodnenie rozsudku je presvedčivé a spĺňa požiadavky vyplývajúce z § 220 ods. 2 CSP. Ďalej žalobca poukázal na to, že dodržiujúc princíp právnej istoty súd musí v skutkovo a právne obdobných konaniach postupovať rovnako. Pokiaľ ide o skutkovo a právne obdobné veci, nie je možné bez ďalšieho v prienikových otázkach zaujať odlišný záver, ak tento nemá svoj základ v podstatnej odlišnosti skutkových zistení a právnych zhodnotení (viď ods. 47. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/18/2020 zo dňa 02.03.2021). Ak žalovaný v odvolaní duplikuje svoju argumentáciu bez ohľadu na skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, tak k tejto argumentácii sa žalobca niekoľkokrát obsahlo vyjadril, na ktorých vyjadreniach zotrváva. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny s priznaním náhrady trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

33. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 27.01.2023 (č.l. 713 - 714 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu (doručenka na č.l. 714A spisu) s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť žalovaný v lehote určenej okresným súdom a ani k momentu rozhodovania krajského súdu nevyužil.

34. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal vec na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1

a 2 CSP, s vykonaním opravy záhlavia rozsudku v časti priezviska žalobcu postupom podľa ust. § 378 ods. 1 v spojení s § 224 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

35. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/3/2023-723 zo dňa 17.07.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 18.07.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline.

36. K podanému odvolaniu žalovaného a k jednotlivým odvolacím dôvodom krajský súd primárne uvádza, že na základe ním vyjadrených odvolacích dôvodov bolo možné prihliadnuť len k tým, ktoré v štádiu obrany proti žalobnému nároku uplatnil žalovaný pred súdom prvej inštancie, ku ktorým námietkam, obrane žalovaného mal možnosť reagovať žalobca a recipročne k jednotlivým prostriedkom procesnej obrany žalovaného uplatňovať prostriedky procesného útoku. Inak vyjadrené krajským súdom žalovaný až v podanom odvolaní zo dňa 24.11.2022 v rámci zadaných odvolacích dôvodov nemohol až v tomto odvolaní uvádzať prostriedky procesnej obrany, ktorými sa nebráni v konaní pred súdom prvej inštancie. Na základe odvolania žalovaného krajský súd mohol posudzovať napadnutý rozsudok okresného súdu len z tých záverov a hodnotení, ku ktorým pristúpil okresný súd na základe toho, čo uvádzali žalobca a žalovaný v konaní pred okresným súdom a čo zákonite mohol následne okresný súd vyhodnotiť a aj vyjadriť v odôvodnení napadnutého rozsudku.

37. V ďalšom krajský súd uvádza, že pri hodnotení, posudzovaní odvolacích dôvodov žalovaného vo väzbe k záverom okresného súdu vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol zistený okresným súdom, ktorým bol viazaný za aplikácie ust. § 383 CSP, keďže nebola preukázaná žiadna z výnimiek uvedených v ust. § 366 CSP, za vzatia do úvahy vykonaného poučenia okresným súdom podľa § 153, § 154 CSP, podľa uznesenia okresného súdu č.k. 19Cbi/2/2019-52 zo dňa 5. marca 2019 doručeného žalovanému podľa doručky na č.l. 57 spisu, ktoré bolo súčasťou predvolania na pojednávanie nariadené na deň 19.10.2020 (č.l. 365 spisu) doručenému právnenému zástupcovi žalovaného podľa doručky na č.l. 370 spisu, predvolania na nariadené pojednávanie na deň 29.07.2022 spolu s „Poučením o procesných právach a povinnostiach strán sporu“, ktoré bolo doručené právnenému zástupcovi žalovaného podľa doručky na č.l. 382c spisu a rovnako bolo obsiahnuté v predvolaní nariadenom na deň 30.09.2022, ktoré bolo doručené právnenému zástupcovi žalovaného podľa doručky na č.l. 418A spisu. Krajský súd pri vychádzaní zo zisteného skutkového stavu okresným súdom mal za to, že pre posúdenie žaloby žalobcu a obrany žalovaného dokazovanie v rozsahu návrhov strán, ktoré vykonal okresný súd, bolo v dostatočnom rozsahu a následne tvorilo základ pre vyhodnotenie dôvodnosti žaloby žalobcu o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty.

38. K odvolaciemu dôvodu žalovaného, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok riadneho odôvodnenia, v spojení s judikatúrou Ústavného súdu SR, na ktorú žalovaný v odvolaní poukazoval, krajský súd uvádza, že rozsudok okresného súdu svojim odôvodnením zodpovedá štruktúre vyjadrenej v ust. § 220 ods. 2 CSP. Z rozsudku okresného súdu boli zrejme podania sporových strán, uvedené a popísané dôkazy, ktoré boli v konaní pred okresným súdom vykonané, zhodnotenie vykonaných dôkazov s vyvodením skutkového záveru, ktorý následne okresný súd aj právne posúdil, s vyjadrením zákonnej úpravy, ktorú na zistený skutkový stav aplikoval. Okresný súd aj dostatočne zdôvodnil, prečo nevykonal ďalšie vo veci navrhnutý dôkaz zo strany žalovaného. Okresný súd síce stručne, ale zrozumiteľne vyjadril skutkové a právne závery, pričom nebolo potrebné, aby zachádzal do detailov sporovej veci, ak bolo splnené, čo aj okresný súd uskutočnil v odôvodnení napadnutého rozsudku, ak sa vyjadril k podstatnosti sporu, k rozhodným okolnostiam, ktoré zdôvodnil, právne vyhodnotil. Okresný súd v napadnutom rozsudku objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia, jasným a zrozumiteľným spôsobom sa vyrovnal s podstatnými skutkovými ako aj právnymi okolnosťami sporovej veci, ktoré boli pre rozhodnutie podstatné a právne významné, a preto rozsudok okresného súdu spĺňa atribúty súdneho rozhodnutia s náležitosťami, ktoré sú vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP.

39. K odvolaciemu dôvodu žalovaného o arbitrárnosti rozsudku krajský súd uvádza, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku reagoval na zásadné, relevantné okolnosti, ako aj námietky súvisiace s predmetom súdneho sporu, preto nemožno hodnotiť rozsudok okresného súdu ako arbitrárny podľa odvolacieho dôvodu žalovaného. Žalovaný v odvolaní arbitrárnosť napadnutého rozsudku okresného súdu videl aj v tom, že súd prvej inštancie konštatoval dôvodnosť podanej žaloby bez

toho, aby uskutočnil aspoň dopyt na Okresný úrad Dolný Kubín, katastrálny odbor ohľadom toho, aké listiny boli priložené k Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, teda k vkladovému konaniu sp.zn. V1969/09, resp. záznamovému konaniu, ktoré bolo vedené na tomto úrade pod sp.zn. Z1793/09 a z toho vzťahu k listinám, ktoré vyžaduje ust. § 46 ods. 6 zák. č. 162/1995 Z.z. K tomuto odvolaciemu dôvodu žalovaného krajský súd poukazuje na zdôvodnenie okresného súdu vyjadrené v odsekoch 42., 43. odôvodnenia a upriamuje pozornosť na záver vyjadrený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obdo/25/2021 zo dňa 27.04.2022, a to nielen v odseku 67., ale aj v odseku 66. tohto rozhodnutia so zdôraznením toho, že predmetom súdneho konania je žaloba žalobcu o vylúčenie majetku z podstaty, a preto súd nemá legitimitu k tomu, aby preskúmaval pri takomto vymedzenom predmete sporu konanie pred Katastrálnym úradom Žilina, Správy katastra Dolný Kubín, a tým aj to, či na základe uskutočneného vkladového konania pred Katastrálnym úradom Žilina, Správy katastra Dolný Kubín boli doložené všetky potrebné listiny. Okresný súd a následne vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajský súd na základe vymedzeného predmetu sporu mohli len vychádzať z výsledkov vkladového konania, pretože priebeh vkladového konania nemohol byť podrobený prieskumu okresným súdom a ani odvolacím súdom, pokiaľ predmetom sporu bola žaloba o vylúčenie majetku z podstaty. Odvolací dôvod žalovaného o arbitrárnosti napadnutého rozsudku nebol opodstatnený. Zároveň sa poukazuje aj na to, že v sporovom konaní nositeľmi aktivity sú sporové strany, ktoré na svoje tvrdenia označujú a predkladajú dôkazy, t.j. iniciatívu nemá súd. Ani z dôvodu procesnej aktivity, ktorá je na stranách sporu, nebol namieste odvolací dôvod žalovaného o tom, že okresný súd mal uskutočniť aspoň dopyt na Okresný úrad Dolný Kubín, katastrálny odbor ohľadom toho, aké listiny boli priložené k Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009. Krajský súd dodáva, že predmetom konania nie je správna žaloba o preskúmaní postupu správy katastra. K nesúhlasu žalovaného so záverom okresného súdu, podľa ktorého v civilnom sporovom konaní o exindačnej žalobe súd nie je oprávnený preskúmavať postup správy v katastrálnom konaní, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/24/2007, podľa ktorého čo sa týka právneho posúdenia nulitnosti správnych aktov ako otázky prejudiciálnej ako aj otázky kedy sú všeobecné súdy oprávnené mimo rámec správneho súdnictva preskúmavať správne akty, dovolací súd udáva, že nulitné sú také rozhodnutia, ktoré boli vydané takými správnymi orgánmi, na vydanie ktorých nebol konkrétny správny orgán absolútne vybavený právomocou a na ktoré sa pozerá ako keby nikdy neboli vydané tzv. paakty. Len takéto rozhodnutia je všeobecný súd oprávnený preskúmavať mimo rámca správneho súdnictva. Preskúmavať teda môže správne akty zásadne len so zreteľom k tomu, či sa jedná o akty nulitné t.j. také vady, ktoré sú tak závažné, že sa neuplatňuje prezumpcia ich správnosti. U ostatných platí prezumpcia ich správnosti. V ďalšom odvolací súd poukazuje na záver vyjadrený v odseku 66. odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/25/2021, podľa ktorého výkon štátnej správy na úseku katastra, podobne ako na niektorých iných úsekoch štátnej správy, je rozdelený medzi orgány s celoštátnou pôsobnosťou, orgány s krajskou pôsobnosťou (odborné orgány opravných prostriedkov na okresných úradoch v sídle kraja) a orgány s okresnou pôsobnosťou (katastrálne odborné orgány na okresných úradoch). V katastrálnom konaní v prvom stupni rozhoduje katastrálny odbor okresného úradu, ktorý má vo svojej pôsobnosti okrem iného i rozhodovanie v katastrálnom konaní a zapisovanie práv k nehnuteľnostiam. Konanie o zápise vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, či už vo vkladovom alebo záznamovom konaní, teda nespadá do oblasti súkromného, ale verejného práva. Dovolací súd zdôrazňuje, že konajúce súdy nemali kompetenciu ako civilné súdy konajúce a rozhodujúce v súkromnoprávnej veci preskúmať zákonnosť a správnosť rozhodnutí správy katastra, ktorých podkladom na zápisy do katastra nehnuteľností boli zmluvy a podklady zmlúv, o ktorých vklade správne orgány konali a rozhodovali. V tomto smere je bez relevancie „požiadavka“ dovolateľa na vykonanie ním navrhnutých dôkazov v zmysle „preskúmania zápisov v katastri nehnuteľností“. Tento fakt vyplýva najmä zo skutočnosti, že žalovaný v konaní nepodal odporovateľnú žalobu, nedisponoval právoplatnými rozhodnutiami civilných súdov o určenie neplatnosti právnych úkonov, na základe ktorých žalobca odvodzoval svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a že vo vzťahu ku konaniu príslušnej správy katastra týkajúceho sa vkladového a záznamového konania nie je možné konštatovať nulitu aktu, keďže správa katastra je kompetentným orgánom oprávneným konať vo veciach katastra nehnuteľností a preskúmavať podmienky na zápisy vlastníckych práv k nehnuteľnostiam (vklady, záznamy) postupom podľa zákona č. 162/1995 Z. z. (§ 28 - § 37). V odseku 67. tohto rozhodnutia bolo uvedené to, že Požiadavka dovolateľa na prieskum rozhodnutí správnych orgánov vo veciach, v ktorých konali postupom podľa katastrálneho zákona, v súvislosti s vkladovým konaním príslušnej správy katastra a argumentácia dovolateľa, ktorý spochybnil vlastnícke právo žalobcu na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytov, je irelevantná pre posúdenie dovolacej veci, keď civilný súd je viazaný právoplatnými správnymi rozhodnutiami a nemá kompetenciu preskúmať v civilnom procese zákonnosť rozhodovania príslušných orgánov verejnej správy, ako aj podkladov

týchto rozhodnutí. Preto nemôže obstať požiadavka dovolateľa na prejudiciálne skúmanie nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam predchodcom žalobcu a skúmanie správnosti a zákonnosti zápisov týkajúcich sa vlastníckeho práva k posudzovaným nehnuteľnostiam na základe právoplatných rozhodnutí orgánov verejnej správy. K právnemu posúdeniu nulitnosti správnych aktov, ako otázky prejudiciálnej, ako aj otázky, kedy sú všeobecné súdy oprávnené mimo rámec správneho súdnictva preskúmať správne akty, je potrebné konštatovať, že nulitné sú také rozhodnutia, ktoré boli vydané správnymi orgánmi, na vydanie ktorých nebol konkrétny správny orgán vybavený právomocou a na ktoré sa pozerá, ako keby nikdy neboli vydané, tzv. paakty. Len na takéto rozhodnutie je všeobecný súd povinný prihliadať mimo výkonu správneho súdnictva. „Preskúmať“ môže správne akty v zásade len so zreteľom k tomu, či sa jedná o akty nulitné, v ktorých sa neuplatňuje prezumpcia správnosti. U ostatných platí prezumpcia ich správnosti.

40. K namietanej vade v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP spočívajúcej v tom, že súd prvej inštancie vykonal pojednávanie a rozhodol vo veci bez prítomnosti právneho zástupcu žalovaného, hoci tento svoju neúčast' riadne a včas ospravedlnil vážnymi dôvodmi a žalovaný nesúhlasil so zastupovaním jeho právneho zástupcu advokátskym koncipientom, odvolací súd zastáva názor, že konanie pred okresným súdom nebolo poznačené žalovaným namietanou vadou porušenia práva žalovaného na prístup k súdu a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa ust. § 46 Ústavy SR a článku 6 Dohovoru, keď súd prvej inštancie neodročil na základe žiadosti právneho zástupcu žalovaného pojednávanie. Je potrebné poukázať na to, že postup okresného súdu bol v súlade s právnou úpravou, ktorú citoval, ako aj bol dostatočne zdôvodnený v odsekoch 12. - 20. odôvodnenia rozsudku, s ktorým zdôvodnením odvolací súd súhlasí. V okolnostiach danej veci postup súdu prvej inštancie neodporoval zneniu ustanovenia § 183 CSP. Odvolací súd poukazuje na to, že žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu bolo predvolanie na termín pojednávania nariadeného na 30.09.2022 doručené dňa 04.08.2022, teda v dostatočnom predstihu v súlade s ustanovením § 178 ods. 2 CSP, aby sa mohol žalovaný pripraviť na predmetné pojednávanie, prípadne si zabezpečiť právne zastúpenie. Odvolací súd konštatuje, že dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 CSP nie je, ak sa zvolený advokát nemôže zúčastniť pojednávania, pretože platí, že ak o odročenie pojednávania požiada z dôležitého dôvodu advokát zastupujúci stranu, možno od neho vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom (§ 14 veta prvá CSP). Ak aj z uvedeného pravidla existuje výnimka, a to, že advokát súdu preukáže, že strana odôvodnene trvá na zastúpení týmto advokátom, tak uvedené odôvodnené trvanie preukázané nebolo, pretože z obsahu Plnomocenstva zo dňa 21.03.2019 na č.l. 78 spisu vyplývalo, že pri udelení splnomocnenia žalovaným zvolenému právnenému zástupcovi bola takáto situácia predvídaná, ak v treťom odseku tohto splnomocnenia bolo vyjadrené, že ..., „Splnomocniteľ zároveň súhlasí s tým, aby advokát vykonaním jednotlivých úkonov splnomocnil iného advokáta alebo poveril svojich koncipientov, ak stanoví viacerých zástupcov, aby každý z nich konal samostatne a súčasne z Úradného záznamu okresného súdu zo dňa 30.09.2022 vyplývalo, že v skutkovo a právne obdobnej veci totožného žalovaného (sp. zn. 10Cbi/1/2019) sa deň pred nariadeným termínom pojednávania konalo pojednávanie, ktorého sa za stranu žalovaného na základe poverenia na zastupovanie zúčastnil koncipient právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa zúčastnil pojednávania i v ďalšej skutkovo a právne obdobnej veci, a to sp. zn. 5Cbi/15/2016. Za tohto stavu nebolo možné konštatovať odôvodnené trvanie strany na zastúpení advokátom, a to JUDr. Jozefom Polákom. K uvedenému záveru odvolací súd uvádza, že povinnosťou súdu je postupovať v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá (k tomu viď Čl. 17 CSP a zároveň je jeho oprávnením odmietnuť procesné úkony, ktoré vedu k nedôvodným prietahom v konaní.

41. Pokiaľ žalovaný namietal porušenie princípu rovnosti strán sporu v zmysle Čl. 6 ods. 1 CSP ako aj, že okresný súd nerešpektoval základnú zásadu civilného sporového konania, keď podľa žalovaného saturoval procesnú nečinnosť žalobcu vlastným konaním, tak ani tento odvolací dôvod nebol zhodnotený ako opodstatnený. Krajský súd poukazuje na celý priebeh súdneho konania, ktorý začal doručením žaloby na okresný súd dňa 11.02.2019 až do dátumu rozhodnutia napadnutým rozsudkom okresného súdu dňa 30. septembra 2022. Počas celej dĺžky súdneho konania, postupu okresného súdu obe sporové strany, t.j. tak žalobca ako aj žalovaný, mali vytvorené rovnaké podmienky pre uplatňovanie prostriedkov procesnej obrany, procesného útoku. Žiadna zo strán sporu nemala výhodnejšie postavenie, resp. výhodnejšiu pozíciu oproti druhej sporovej strane. Tak žalovaný ako aj žalobca mali v súdnom procese rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň bola vylúčená možnosť podstatnej výhody voči protistrane. Žalovaný aj žalobca v súdnom konaní mali garantované rovnaké podmienky na uplatňovanie svojich práv, resp. na plnenie procesných povinností

bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z procesných strán za dodržania rozhodných ustanovení CSP. Vedenie konania a priebeh dokazovania preukázal to, že v zmysle Čl. 6 ods. 1 CSP sporové strany mali rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany za dodržania poučenia v zmysle ust. § 153, § 154 CSP bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej zo sporových strán. Ak žalovaný vo všeobecnosti v odvolaní uviedol, že okresný súd mal saturovať procesnú nečinnosť žalobcu vlastným konaním, bez identifikácie, v čom konkrétne išlo o takéto konanie okresného súdu, tak jeho námietka nebola namieste. Zo spôsobu vedenia dokazovania v priebehu konania pred okresným súdom nebolo odvolacím súdom zistené, že by bol porušený základný princíp sporového konania v tom, že by v rozsahu dispozičného princípu, ktorý je na stranách sporu tak v rovine tvrdenia, ako aj dokazovania, prevzal iniciatívu okresný súd.

42. Rovnako nebolo namieste tvrdenie žalovaného v tom, že by okresný súd prijal závery na základe domniek a dohadov bez zohľadnenia skutkových okolností prejednávaného prípadu. Okresný súd v potrebnom rozsahu pre posúdenie veci vykonal, z ktorého konštatoval skutkový stav a tento následne právne posúdil vyjadrením zákonných ustanovení.

43. Okresný súd vecne správne postupoval, pokiaľ k predmetu žaloby skúmal splnenie podmienok pre úspešnosť vylučovacej žaloby v zmysle § 78 zákona č. 7/2005 Z.z.. Súd prvej inštancie poukázal na tvrdenia žalobcu, vykonané dôkazy, keď žalobca preukázal svoje „lepšie právo“ k nehnuteľnej veci, vylúčenia ktorej sa podanou žalobou domáhal zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o., IČO 35 876 735, ktoré právo žalobca odvodzoval od vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnej veci. Súd prvej inštancie správne skonštatoval splnenie zákonných podmienok k tomu, aby bolo žalobe žalobcu vyhovené. Okresný súd jednotlivo vykonané dôkazy hodnotil vo vzájomnej súvislosti v súlade s § 191 ods. 1 CSP. Vzhľadom k predmetu sporu, a to žalobcom podanej vylučovacej žalobe, bolo na základe výsledkov dokazovania postačujúce to, že žalobca dôkazmi preukazoval a preukázal, že mu svedčí lepšie právo k nehnuteľnej veci, a to vlastnícke právo na základe Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 21.09.2016 uzavretej s predávajúcimi Ing. J. S., rod. Štubendekovou a Q. S., ktorej predchádzala Zmluva o prevode vlastníctva bytu zo dňa 28.12.2011 a podľa záverov okresného súdu platná Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, uzavretá medzi predávajúcim Václavů, s.r.o. a kupujúcim IV. Capital, a.s.

44. Podľa názoru odvolacieho súdu nebola opodstatnená odvolacia námietka žalovaného, ktorou poukazyval na ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v spojení s ust. § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. mája 2002, sp. zn. 4Cdo 27/02 a kolaudačné Rozhodnutie mesta Dolný Kubín č. 4062/2011/131-TS 2/A10 zo dňa 30.05.2011. Žalovaný namietal, že v čase uzavretia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a ani v čase uzavretia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V487/10 zo dňa 19.04.2010-299/10, ktorou zmluvou mal žalobca nadobudnúť byt do vlastníctva, nebolo vydané toto kolaudačné rozhodnutie a ani nebolo právoplatné. Krajský súd mal za to, že pri zodpovedaní otázky o spôsobilosti predmetu prevodu podľa uzavretej Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 bolo určujúce ust. § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z., na základe zistených výsledkov dokazovania. Naviac, žalovaný v odvolaní uviedol nesprávne poukaz na Zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. V487/10 zo dňa 19.04.2010-299/10, ktorou mal žalobca nadobudnúť predmetný byt, keďže žalobca predmetný byt kúpil na základe Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 1919/16 zo dňa 21.09.2016 uzavretej s Ing. J. S., rod. M. a Q. S.. Práve ust. § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z. vymedzovalo, čo sa rozumie rozostavaným bytom, ktorý je spôsobilým predmetom právnych vzťahov, za vzatia do úvahy, že došlo aj k zápisu do katastra nehnuteľností. Za stavu, ak v katastrálnom konaní sa vyhodnocoval rozostavaný byt, resp. stupeň rozostavanosti bytového domu, v ktorom bol byt žalobcu č.19, tak je nesporné, že odkaz na ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov rieši kritériá na byt, t.j. nie na rozostavaný byt, ktorý bol spôsobilým predmetom prevodu. Ak ide o rozostavaný byt, tak zákonite nie je možné naň použiť znaky zo zadefinovania pojmu bytu v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.. Táto skutočnosť však nevylučuje to, že by rozostavaný byt nebol spôsobilým predmetom prevodu. Tak rozostavaný byt, ako aj rozostavaný nebytový priestor predstavuje spôsobilý predmet právnych vzťahov, a tým následne je možné k nim nadobudnúť vlastnícke právo na základe zmluvy o prevode vlastníckeho práva. K tvrdeniu, že byt ako vec v právnom zmysle vzniká až momentom právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia príslušného stavebného úradu, tak odvolací súd uvádza, že rozhodnutie stavebného úradu je výhradne a výlučne zákonným predpokladom na zmenu právnej povahy existujúcej veci z rozostavanej stavby na byty a nebytové priestory, vrátane podielu

na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve k tomu. Právoplatné rozhodnutie stavebného úradu nie je samostatným spôsobom vzniku vlastníckeho práva k bytom a nebytovým priestorom, ale je predpokladom, aby konkrétna nehnuteľnosť vo fáze po ukončení výstavby mohla byť definovaná de iure ako byt alebo nebytový priestor. Účelom kolaudačného rozhodnutia je, aby sa povolilo užívanie stavby na bytové účely s presným určením jednotlivých bytov a nebytových priestorov. Až na základe tzv. kolaudačného rozhodnutia stavebného úradu je možné v zmysle zák. č. 182/1993 Z.z. určitú konkrétnu časť obytného domu považovať za byt, resp. za nebytový priestor, pričom do rozhodnutia stavebného úradu o povolení užívania sú vlastníci príslušnej časti nehnuteľnosti, a to vždy v takom štádiu rozostavanosti, v akom sa obytný dom nachádza. V zmysle platnej právnej úpravy môže byť predmetom právnych vzťahov aj rozostavaný byt a rozostavaný nebytový priestor a je možné k nim nadobudnúť vlastnícke právo a je možný aj prevod vlastníckeho práva z uvedených nedokončených vecí.

45. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného, ktoré sa týkali spochybnenia osoby znalca Ing. Kovalíka, krajský súd len k úplnosti uvádza, že tieto neboli opodstatnené. V čase vyhotovenia znaleckého posudku, ktorý sa stal súčasťou spisového materiálu, išlo o znalca zapísaného v zozname znalcov a na základe daného predmetu konania nebol ani zákonný priestor k tomu, aby krajský súd podľa odvolacích dôvodov žalovaného, ktoré boli len v rovine námietok, posudzoval odbornosť, objektivitu znalca.

46. K námietke absolútnej neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, uzavretej medzi úpadcom Václavů, s.r.o. a spoločnosťou IV. Capital, a.s., ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/9 podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre porušenie ust. § 525 Občianskeho zákonníka s poukazom na bod 20.1. zmluvy o dielo, krajský súd poukazuje na záver vyjadrený v odseku 44. odôvodnenia napadnutého rozsudku a dopĺňa, že dojednanie obsiahnuté v bode 20.1. zmluvy o dielo je dojednaním len v rámci tejto uzatvorenej zmluvy podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Predmetom Zmluvy o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009 uzatvorenej medzi Václavů, s.r.o. ako objednávateľom a UNISTAV HSV spol. s.r.o. ako zhotoviteľom bol záväzok zhotoviteľa vykonať pre objednávateľa riadne a včas dielo - výstavba a dokončenie rozostavanej stavby „bytový dom K. C.“ (stavebné práce) na rozostavanej stavbe „bytový dom K. C.“ F. K. na N. ulici v F. K., na časti pozemkov vedenej Katastrálnym úradom Žilina, Správou katastra Dolný Kubín podľa projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie a záväzok objednávateľa v zmysle špecifikácie podľa čl. 2 bodu 2.1.1 zmluvy zaplatiť za dielo dohodnutú cenu v zmysle čl. 6 zmluvy (č.l. 141 - 151 spisu). Z čl. 2 bod 2.1.3 veta druhá zmluvy nepochybne vyplývalo, že v čase uzavretia zmluvy bol objednávateľ, t.j. Václavů, s.r.o. výlučným vlastníkom stavebného objektu a rozostavanej stavby bytový dom K. C. a nájomcom časti pozemkov. Pokiaľ v bode 20. 1. zmluvy zmluvnými stranami - objednávateľom a zhotoviteľom je dohodnuté, že „žiadna zo zmluvných strán nie je oprávnená bez súhlasu druhej strany postúpiť svoje práva a povinnosti na tretiu osobu“, tak predmetné dojednanie je potrebné vyložiť so záverom, že sa týka výlučne práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo. Predmetné ustanovenie je bez vplyvu na platnosť zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, uzatvorenej medzi Václavů, s.r.o. a IV. Capital, a.s. (č.l. 152 - 163 spisu), pretože v prípade tohto právneho úkonu nešlo o postúpenie pohľadávky, ale o výkon vlastníckeho práva zo strany objednávateľa Václavů, s.r.o., ktorá dispozícia s majetkom bola súladná i s čl. 15 bod 5.1 zmluvy o dielo, podľa ktorého „...vlastníkom zhotovovaného diela je objednávateľ“. Bod 20. 1. zmluvy o dielo podľa názoru krajského súdu v žiadnom prípade nemohol obmedziť, či vylúčiť výkon vlastníckeho práva Václavů, s.r.o.. Nie je predsa možné stotožňovať prevod vlastníctva k nehnuteľnosti s postúpením pohľadávky. Dojednanie v bode 20.1. zmluvy o dielo je potrebné vykladať tak, že obmedzenie postúpenia práv a povinností na tretiu osobu zmluvných strán z tejto zmluvy, výlučne so súhlasom druhej strany, sa vzťahuje len na tie práva a povinnosti, ktoré zmluvným stranám - úpadcovi v postavení objednávateľa a spoločnosti UNISTAV HSV spol. s.r.o. v postavení zhotoviteľa, z tohto právneho úkonu vyplývajú. Prevod vlastníckeho práva objednávateľa k rozostavaným bytom, nachádzajúcim sa v predmete zhotovovaného diela, nebolo možné subsumovať tak, ako uvádzal žalovaný pod ust. § 525 Občianskeho zákonníka, nakoľko išlo o nakladanie s predmetom vlastníctva (§ 123 Občianskeho zákonníka).

47. Stotožňuje sa krajský súd s právnym posúdením okresného súdu, ktorý námietku neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 zhodnotil ako nedôvodnú, z ktorého záveru preto ani nemal dôvod posudzovať dobromyseľnosť žalobcu pri nadobúdaní vlastníckeho práva k bytu podľa Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 21.09.2016, uzavretej s predávajúcimi Ing. J. S., rod. M. a Q. S..

48. Odvolací dôvod žalovaného, že pokiaľ by okresný súd vykonal z jeho strany navrhované dôkazy, tak by prišiel k záveru s odkazom na rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 5Cbi/15/2016 zo dňa 23.07.2019, ktorým v skutkovo a právne rovnakom spore rozhodol o zamietnutí žaloby, že bytový dom nebol v takom stupni rozostavanosti, aby napĺňali zákonnú definíciu rozostavaných bytov, tak krajský súd poukazuje na to, že je pravdou, že Okresný súd Žilina v skutkovo argumentačne identickom spore vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 5Cbi/15/2016 obdobnú žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, avšak predmetný rozsudok okresného súdu zo dňa 23.07.2019 bol uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoKR/18/2020 zo dňa 02.03.2021 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Následne po zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 5Cbi/15/2016-751 zo dňa 08. marca 2022 rozhodol tak, že žalobe žalobkyne (R. V.) o vylúčenie majetku z podstaty vyhovel, ktorý rozsudok bol na základe podaného odvolania žalovaného potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoKR/9/2022 zo dňa 15.02.2023 za konštatovania nezistenia relevantnosti ani jedného z odvolacích dôvodov žalovaného. Uvedená námietka žalovaného preto nebola zhodnotená ako dôvodná.

49. Krajský súd uvádza, že základom sporu v konaní pred okresným súdom ako i v odvolacom konaní bolo vyhodnotenie, či došlo k splneniu piatej podmienky pre úspešnosť excindačnej žaloby, a to, či žalobcovi svedčí právo vylučujúce zaradenie vecí do súpisu, vo vzťahu ku ktorému okresný súd na základe v danej sporovej veci zisteného skutkového stavu správne uzavrel, že žalobca takéto právo osvedčil. Dopĺňa odvolací súd, a to s ohľadom aj na iné odvolacie sporové právne veci skutkovo obdobné, v ktorých vystupuje žalovaný, že každú z nich mohol posudzovať za viazanosti skutkovým stavom zisteným v konaní pred súdom prvej inštancie, čo znamená, že pri tej ktorej sporovej právnej veci mohol krajský súd posudzovať a vyjadrovať sa k záverom obsiahnutým v napadnutom rozsudku okresného súdu vychádzajúcim z priebehu konania a dokazovania vo väzbe na vymedzené odvolacie dôvody, ktoré mohli mať základ v priebehu konania a dokazovania pred okresným súdom. Krajský súd sa preto mohol vyjadrovať vo väzbe k záverom okresného súdu obsiahnutým v napadnutom rozsudku okresného súdu len k tomu, čo bolo odvolateľom relevantne rozporované v rámci odvolacieho konania za vzatia do úvahy poučenia v zmysle § 153, § 154 CSP. Uvedené zdôrazňuje krajský súd aj vo vzťahu k princípu právnej istoty s poukazom na Čl. 2 ods. 2 CSP.

50. Na základe odvolacích dôvodov žalovaného krajský súd nezistil, že by boli dané v predmetnej veci podmienky pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu ani pre jeho zmenu, preto vychádzal z logických záverov okresného súdu vyjadrených v napadnutom rozsudku okresného súdu vo vzťahu k posúdeniu piatej podmienky úspešnosti excindačnej žaloby, ktoré boli vyjadrené v rozsudku okresného súdu a ktorý bol vo vyvolanom odvolacom konaní potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení aj s ust. § 387 ods. 2 CSP.

51. Ak aj v rámci potvrdzujúceho rozhodnutia krajského súdu bola zo strany krajského súdu rozvinutá právna argumentácia, tak takýmto postupom nebol zo strany krajského súdu porušený zákon, ak odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje správnosť záverov súdu prvej inštancie a navyše tiež rozvedie vlastnú argumentáciu (primerane rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 147/2011 zo dňa 25.04.2012).

52. Opravu záhlavia rozsudku v časti priezviska žalobcu odvolací súd vykonal postupom podľa ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 224 CSP, keďže zistil, že v označení priezviska žalobcu došlo v písomnom vyhotovení rozsudku k zrejmej nesprávosti, a to vzhľadom k tomu, že bolo uvedené priezvisko žalobcu „...„V...“, pričom správne priezvisko žalobcu podľa odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov je „...„V.“.

53. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému bola preto krajským súdom priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.